

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนารูปแบบวารสารโรงเรียนสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดชลบุรี โดยผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยการแบ่งเป็น 16 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยได้สำรวจปัญหาในการทำวิจัยในหัวข้อเรื่องปัญหาในการทำวารสารโรงเรียนมัธยมศึกษา ด้วยวิธีการส่งแบบสอบถามปัญหาเบื้องต้นในการทำวารสารทางไปรษณีย์ โดย กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามเป็นบรรณาธิการวารสารโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดชลบุรี ได้แบบสอบถามคืนจำนวน 14 ฉบับ จาก 17 ฉบับ พบว่าปัญหาส่วนใหญ่กว่า 80 % คือ ผู้จัดทำวารสารหรือกองบรรณาธิการไม่มีความรู้ทางด้านรูปแบบของวารสารและไม่เคยประเมินรูปแบบวารสารที่จัดทำว่านักเรียนมีความพึงพอใจหรือไม่และไม่เคยผ่านหลักสูตรการจัดทำวารสารมาก่อน จึงมีความต้องการที่จะทราบรูปแบบวารสารที่นักเรียนมีความพึงพอใจ

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นในการกำหนดรูปแบบวารสารจากเอกสาร วารสารโรงเรียน โดยยึดหลักการและทฤษฎีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นกรอบแนวคิด

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาความพึงพอใจเบื้องต้นเกี่ยวกับรูปแบบวารสารโรงเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดชลบุรี ด้วยแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อรูปแบบวารสารโรงเรียน โดยข้อคำถามได้จากกรอบแนวคิดในการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นครอบคลุมลักษณะของวารสารด้านต่าง ๆ ได้ข้อมูลดังนี้

1. ลักษณะทั่วไปของวารสาร

1.1 ขนาดและรูปเล่ม ใช้ขนาด 8 หน้ายกคือขนาดประมาณ 7.25 นิ้ว x 10.25 นิ้ว

1.2 การเย็บเล่ม ใช้การเย็บแบบเย็บอก

2. ส่วนต่าง ๆ ของวารสารประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

2.1 หน้าปก

2.2 ปกหน้าด้านใน

2.3 หน้าเนื้อหา

2.3.1 สี ขนาด และชนิดของตัวอักษร

2.3.2 การวางหน้า(layout)

2.3.3 สี แบบและขนาดของภาพ

2.3.4 จำนวนหน้าวารสาร

2.4 หน้ากลาง

2.5 ปกหลังด้านใน

2.6 ปกหลัง

เพื่อให้ได้ข้อคำถามที่ครอบคลุมขอบเขตของงานวิจัย ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมและความครบถ้วนของเนื้อหาในข้อคำถาม ดังนี้

1. ผศ.ดร.มนตรี เข้มกลสิกร	ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา
มหาวิทยาลัยบูรพา
2. อาจารย์สมาน สรรพศรี	สาขาวิชาออกแบบนิเทศศิลป์ มหาวิทยาลัยบูรพา
3. คุณมนตรี กานวิตกุล	ผู้จัดการโรงพิมพ์วิมิตศิลป์การพิมพ์
4. อาจารย์ลัดดา กาญจนวิสิษฐผล	อาจารย์3 ระดับ 8 โรงเรียนชลกันยานุกูล
5. อาจารย์อภิรักษ์ กุศลนันต์	บรรณาธิการวารสารโรงเรียนดาราสมุทร

ขั้นตอนที่ 4 กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มแบบเป็นสัดส่วนตามเกณฑ์ของ Krejcie และ Morgan เพื่อให้ได้จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ โดยเริ่มจากการสำรวจจำนวนนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดชลบุรีที่มีการจัดทำวารสาร แบ่งเป็นโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน ต้องใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 735 คน แบ่งเป็น โรงเรียนรัฐบาล 13 โรงเรียนใช้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 381 คน จากนักเรียนทั้งหมด 43,492 คน และโรงเรียนเอกชน 4 โรงเรียนใช้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 354 คน จากนักเรียนทั้งหมด 4,469 คน

ขั้นตอนที่ 5 นำแบบสอบถามที่ได้จากขั้นตอนที่ 3 ไปทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการเก็บข้อมูลด้วยตนเองและการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ โดยผู้วิจัยได้ติดต่อการเก็บแบบสอบถามผ่านอาจารย์บรรณาธิการโรงเรียนมัธยมศึกษาโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 6 กำหนดรูปแบบวารสารที่ได้จากการศึกษาความพึงพอใจเบื้องต้น โดย คัดเลือก รูปแบบที่พึงพอใจในด้านต่าง ๆ ของวารสารที่มีค่าความพึงพอใจมากที่สุดดังนี้

1. ปกด้านหน้า
 - 1.1 ตำแหน่งชื่อของวารสารอยู่ซิดริมบนของวารสาร
 - 1.2 ตำแหน่งตราสัญลักษณ์ของโรงเรียนอยู่ซิดริมบนด้านซ้ายของวารสาร
 - 1.3 เลขบอกฉบับที่ของวารสารอยู่ซิดริมด้านบนของวารสาร
 - 1.4 ลักษณะของภาพประกอบด้านหน้าของปกเป็นแบบไม่เต็มหน้า
 - 1.5 ลักษณะของภาพหน้าปกเป็นภาพแบบผสมผสานโดยภาพเป็นภาพที่ใช้เทคนิค

1.6 ลักษณะของภาพที่ใช้ขึ้นปกควรเป็นรูปเทศกาล ณ เวลานั้น ๆ

1.7 ขนาดของชื่อวารสารควรมีขนาด 120 พอยท์

1.8 ลักษณะของตัวอักษรของชื่อวารสารเป็นแบบอักษรประดิษฐ์

2. ปกหน้าด้านใน

2.1 จำนวนหน้าของปกหน้าด้านในควรมี 1 หน้า

2.2 ตำแหน่งคำบรรยายภาพควรเป็นข้อความที่อยู่ทางด้านบนของภาพ

2.3 ขนาดของตัวอักษรหัวข้อภาพควรเป็นตัวอักษรสำเร็จรูป

2.4 ลักษณะของตัวอักษรหัวข้อภาพควรมีขนาด 24 พอยท์

2.5 ลักษณะของภาพประกอบ เป็นภาพแบบผสมผสานหลายภาพ และเป็นภาพ

ใช้เทคนิคพิเศษ

3. ปกด้านหลัง

3.1 ตำแหน่งของหัวข้อการบรรยายภาพควรอยู่ด้านใต้ของภาพ

3.2 ลักษณะของภาพประกอบเป็นภาพแบบใช้เทคนิคซึ่งนักเรียนมีความพึงพอใจทั้ง

ภาพที่เป็นภาพเดี่ยวและภาพผสมผสาน

4. ปกหลังด้านใน

4.1 จำนวนหน้าของปกหลังด้านในควรมีจำนวน 1 หน้าซึ่งสอดคล้องกับปกหน้าด้าน

หลัง

4.2 ตำแหน่งของหัวข้อการบรรยายภาพควรอยู่ทางด้านบนของภาพ

4.3 ลักษณะของตัวอักษรหัวข้อภาพควรเป็นอักษรสำเร็จรูปซึ่งสอดคล้องกับตัวอักษร

หัวข้อภาพของปกหน้าด้านใน

4.4 ขนาดของตัวอักษรหัวข้อภาพควรมีขนาด 36 พอยท์

4.5 ลักษณะของภาพประกอบควรเป็นภาพแบบใช้เทคนิคพิเศษซึ่งนักเรียนมีความพึงพอใจทั้งภาพที่เป็นภาพเดี่ยวและภาพผสมผสาน

5. หน้ากลาง

5.1 ตำแหน่งของหัวข้อภาพควรอยู่ด้านบนของภาพ

5.2 ขนาดของหัวข้อภาพควรมีขนาด 36 พอยท์

5.3 ลักษณะตัวอักษรควรเป็นอักษรสำเร็จรูปซึ่งสอดคล้องกับตัวอักษรหัวข้อภาพของปกหน้าด้านใน

5.4 ลักษณะของภาพประกอบควรเป็นภาพแบบผสมผสานโดยเป็นภาพตัดปะหรือภาพเทคนิคพิเศษก็ได้

6. ด้านในส่วนของเนื้อหาของวารสาร

6.1 จำนวนหน้าของเนื้อหาวารสารทั้งเล่มไม่ควรเกิน 48 หน้า

6.2 สีของตัวอักษรที่ใช้ในส่วนเนื้อหาควรใช้สีในวรรณะเย็นได้แก่ เขียวเหลือง เขียว เขียวน้ำเงิน น้ำเงิน ม่วงน้ำเงิน

6.3 ขนาดของตัวอักษรควรมีขนาด 14 พอยท์

6.4 ขนาดตัวอักษรที่เป็นหัวเรื่องควรมีขนาด 36 พอยท์

6.5 จำนวนคอลัมน์ (column) ควรมี 1 คอลัมน์

ขั้นตอนที่ 7 กำหนดเนื้อเรื่องที่จะลงในวารสารโดยประสานกับทางโรงเรียน ชลกันยานุกูลเพื่อรวบรวมข้อมูลข่าวเกี่ยวกับโรงเรียนและรวบรวมเนื้อเรื่องต่าง ๆ ที่จะจัดพิมพ์ลงในวารสาร ในขั้นตอนนี้ นักเรียนโรงเรียนชลกันยานุกูลได้มีส่วนร่วมในการคัดเลือกเรื่องที่จะลงในวารสาร โดยสามารถนำเสนอเรื่องที่จะลงในวารสารได้ แต่ต้องผ่านการพิจารณาเนื้อเรื่องที่เหมาะสมจากอาจารย์บรรณาธิการของวารสารกันยาและผู้วิจัย

ขั้นตอนที่ 8 ทำดัชนีบับวารสารที่ได้จากขั้นตอนที่ 5 และ 6 เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตั้ง รายนามในขั้นตอนที่ 3 เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของดัชนีบับวารสารในด้านความเหมาะสมของรูปแบบวารสาร ความชัดเจนของดัชนีบับวารสารและความเหมาะสมของเนื้อหาที่ลงในวารสาร โดยกำหนดคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญดังนี้ (เอกวิทย์ แก้วประดิษฐ์, 2537, หน้า 102)

+1 หมายถึง มีความเหมาะสมดีแล้ว

0 หมายถึง ไม่แน่ใจ

-1 หมายถึง ไม่มีความเหมาะสม

$$IC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IC หมายถึง ดัชนีความเหมาะสมของเนื้อหา

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ถ้าค่าดัชนี IC ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 วารสารที่พัฒนานั้นมีความเหมาะสม ถ้าค่า IC ที่คำนวณได้มีค่าต่ำกว่า 0.5 ต้องนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ค่า IC ดังนี้

ด้านความเหมาะสมของวารสารเท่ากับ 0.8 ความชัดเจนของต้นฉบับวารสารเท่ากับ 1
ความเหมาะสมของเนื้อหาที่ลงในวารสารเท่ากับ 0.8

ขั้นตอนที่ 9 นำต้นฉบับวารสารมาปรับปรุงแก้ไขตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 10 นำต้นฉบับวารสารที่ได้ไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนโรงเรียน
ชลกันยานุกูลที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยให้นักเรียนดูต้นฉบับวารสารที่ปรับปรุงแล้ว

1. ขั้นการทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง นำต้นฉบับวารสารที่ปรับปรุงแล้วไปสอบถาม
นักเรียนโรงเรียนชลกันยานุกูลจำนวน 1 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความชัดเจนของรูปแบบ
วารสารและความเหมาะสมของเนื้อหา ซึ่งนักเรียนเห็นว่าชัดเจนเหมาะสม

2. ขั้นทดลองกลุ่มเล็ก นำต้นฉบับวารสารที่ได้ทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่งมาทดลอง
กับนักเรียนโรงเรียนชลกันยานุกูลจำนวน 16 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อสอบถามความชัดเจน
ของรูปแบบวารสารและความเหมาะสมของเนื้อหา ซึ่งนักเรียนกลุ่มเล็กเห็นว่ามีมาชัดเจนเหมาะสม

ขั้นตอนที่ 11 จัดพิมพ์วารสารตามต้นฉบับวารสารโรงเรียน ผู้วิจัยได้เข้าไปมีส่วนร่วม
กับโรงพิมพ์โดยกำหนดรูปแบบให้ได้ตรงตามต้นฉบับวารสาร

ขั้นตอนที่ 12 สร้างแบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจต่อรูปแบบวารสารที่พัฒนา
ขึ้น โดยมีข้อคำถามด้านต่าง ๆ ของวารสารตามแบบการประเมินรูปแบบวารสารเบื้องต้นและเพื่อให้
ได้ข้อคำถามที่ครอบคลุมขอบเขตของงานวิจัย ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ
พิจารณาด้านความเหมาะสมของแบบสอบถาม ความครบถ้วนของข้อคำถาม ซึ่งผู้เชี่ยวชาญแนะ
นำให้ปรับปรุงข้อคำถามให้ชัดเจนมากขึ้น

ขั้นตอนที่ 13 นำแบบสอบถามมาปรับแก้ไขตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 14 หาคุณภาพของแบบสอบถามด้วยวิธีการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้
(try out) กับนักเรียนโรงเรียนชลกันยานุกูลที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยให้นักเรียนลองตอบแบบสอบถาม
ที่ปรับปรุงแล้วเพื่อสอบถามถึงความเข้าใจในข้อคำถามและความชัดเจนของแบบสอบถาม

1. ขั้นการทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปสอบถาม
ถามนักเรียนโรงเรียนชลกันยานุกูลจำนวน 1 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อประเมินความชัดเจนของ
แบบสอบถามและความเข้าใจในข้อคำถาม ซึ่งนักเรียนเห็นว่ามีข้อคำถามบางข้อไม่ชัดเจน โดยผู้
วิจัยได้ดำเนินการปรับแก้ไขแล้ว

2. ขั้นการทดลองกลุ่มเล็ก ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับแก้ไขแล้วในขั้นการทดลอง
แบบหนึ่งต่อหนึ่งไปสอบถามกับนักเรียนโรงเรียนชลกันยานุกูล ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน
16 คน เพื่อหาคุณภาพความเชื่อมั่นของเครื่องมือวิจัย โดยให้ตอบแบบสอบถามแล้วนำผลที่ได้ไป

หาคุณภาพความเชื่อมั่น ซึ่งใช้วิธีการของครอนบัก (เอกวิทย์ แก้วประดิษฐ์, 2537, หน้า 109)
ตามสูตร

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่น

k แทน จำนวนข้อของแบบสอบถามทั้งฉบับ

S^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

S^2_i แทน ผลรวมของความแปรปรวนของแบบสอบถามแต่ละข้อ

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามประเมินความพึงพอใจต่อรูปแบบวารสารที่พัฒนาขึ้นเท่ากับ 0.85

ขั้นตอนที่ 15 นำแบบสอบถามที่ได้จากขั้นตอนที่ 14 ไปทดลองกับนักเรียน โรงเรียนชลกันยานุกูลจำนวน 350 ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 และสุ่มนักเรียนในระดับชั้นต่าง ๆ มาชั้นละ 1 ห้องด้วยวิธีการจับสลากให้ได้นักเรียนห้องละประมาณ 60 คน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ตามวิธีการของ เอกวิทย์ แก้วประดิษฐ์ (2537, หน้า 81) ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการไปเก็บข้อมูลด้วยตนเองและสามารถเก็บได้ครบตามจำนวน

ขั้นตอนที่ 16 การประเมินผลความพึงพอใจของนักเรียนต่อรูปแบบวารสารที่พัฒนาขึ้น โดยแบบสอบถามที่ใช้เป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ มีเกณฑ์การยอมรับความพึงพอใจแต่ละด้านของรูปแบบวารสารเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป ในงานวิจัยนี้ประเมินผลความพึงพอใจได้ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากในทุก ๆ ด้าน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยนี้มีเครื่องมือที่ใช้ คือแบบสอบถามความพึงพอใจ แบ่งเป็น 2 ประเภทได้แก่

1. แบบสอบถามความพึงพอใจเบื้องต้นต่อรูปแบบวารสารโรงเรียน
2. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อรูปแบบวารสารที่พัฒนาขึ้น

โดยวิธีการสร้างแบบถามความพึงพอใจทั้ง 2 ประเภทมีรายละเอียดดังนี้

1. วิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจเบื้องต้นต่อรูปแบบวารสาร โรงเรียน

1.1 ศึกษาข้อมูลด้านความพึงพอใจของนักเรียนมัธยมศึกษาที่มีต่อรูปแบบวารสารจากวารสารโรงเรียน เอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 สร้างแบบประเมินวัดความพึงพอใจของนักเรียนมัธยมศึกษาที่มีต่อรูปแบบวารสารซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยผู้วิจัยนำมาปรับตามวิธีของ ลิเคอร์ท (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ คือ พึงพอใจมากที่สุด พึงพอใจมาก พึงพอใจปานกลาง พึงพอใจน้อย พึงพอใจน้อยที่สุด โดยคัดเลือกรูปแบบที่นักเรียนมีความพึงพอใจที่มีระดับคะแนนมากที่สุดในแต่ละด้าน

กำหนดการให้คะแนนการประเมินผลตามเกณฑ์ดังนี้

พึงพอใจมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
พึงพอใจมาก	ให้	4	คะแนน
พึงพอใจปานกลาง	ให้	3	คะแนน
พึงพอใจน้อย	ให้	2	คะแนน
พึงพอใจน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

ครอบคลุมหลักเกณฑ์รูปแบบของวารสารด้านต่าง ๆ ดังนี้

1.2.1 หน้าปก

1.2.2 ปกหน้าด้านใน

1.2.3 หน้าเนื้อหา

1.2.3.1 สี ขนาด และชนิดของตัวอักษร

1.2.3.2 การวางหน้า(layout)

1.2.3.3 สี แบบและขนาดภาพ

1.2.3.4 จำนวนหน้าวารสารของ

1.2.4 หน้ากลาง

1.2.5 ปกหลังด้านใน

1.2.6 ปกหลัง

1.3 นำแบบประเมินวัดความพึงพอใจเบื้องต้นที่ได้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านพิจารณา ดังนี้

1.3.1 ศศ.ดร.มนตรี แย้มกสิกร

ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา

มหาวิทยาลัยบูรพา

1.3.2 อาจารย์สมาน สรรพศรี

สาขาวิชาออกแบบนิเทศศิลป์

มหาวิทยาลัยบูรพา

1.3.3 คุณมนตรี กานวิตกุล ผู้จัดการ โรงพิมพ์วิมิตศิลป์การพิมพ์

1.3.4 อาจารย์ถัฏดา กาญจนวิสิทธิ์ผล อาจารย์3 ระดับ 8

โรงเรียนชลกันยานุกูล

1.3.4 อาจารย์อภินันท์ กุศลนันต์ บรรณาธิการวารสาร โรงเรียนคาราสุมุท

1.4 ปรับแก้ไขเพื่อให้ครอบคลุมขอบเขตการวิจัยในแต่ละด้านและนำไปประเมินกับนักเรียนโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง

2. วิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อรูปแบบวารสารที่พัฒนาขึ้น

2.1 จัดทำวารสารโรงเรียนตามต้นฉบับวารสารที่ได้จากการประเมินความพึงพอใจเบื้องต้น

2.2 สร้างแบบประเมินวัดความพึงพอใจของนักเรียนต่อรูปแบบวารสารที่พัฒนาขึ้น ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยผู้วิจัยนำมาปรับตามวิธีของ ลิเคอร์ท (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ คือ พึงพอใจมากที่สุด พึงพอใจมาก พึงพอใจปานกลาง พึงพอใจน้อย พึงพอใจน้อยที่สุด มีเกณฑ์การยอมรับในทุกด้านของรูปแบบวารสารที่ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป

2.2.1 กำหนดการให้คะแนนการประเมินผลตามเกณฑ์ดังนี้

พึงพอใจมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
พึงพอใจมาก	ให้	4	คะแนน
พึงพอใจปานกลาง	ให้	3	คะแนน
พึงพอใจน้อย	ให้	2	คะแนน
พึงพอใจน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2.2.2 กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนการประเมินผลวารสารที่พัฒนาขึ้นดังนี้

4.50 – 5.00	หมายความว่า	มีความพึงพอใจมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายความว่า	มีความพึงพอใจมาก
2.50 – 3.49	หมายความว่า	มีความพึงพอใจปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายความว่า	มีความพึงพอใจน้อย
1.00 – 1.49	หมายความว่า	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

2.3 นำแบบประเมินวัดความพึงพอใจต่อรูปแบบวารสารที่พัฒนาขึ้นที่ได้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญพิจารณา

2.4 ปรับแก้ไขเพื่อให้ครอบคลุมขอบเขตการวิจัยในแต่ละด้านและนำไปประเมินกับนักเรียนโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนชลกันยานุกูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ยของข้อมูล (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2537, หน้า 40)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ $\bar{x}$ หมายถึง ค่าเฉลี่ย

$\sum x$ หมายถึง ผลรวมของคะแนน

n หมายถึง จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2537, หน้า 74)

$$S.D = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ $S.D$ หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum x^2$ หมายถึง ผลรวมคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

n หมายถึง จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง